

ZALJUBLJENI PRINC

Nekoč je živel princ, ki je bil zaljubljen v neko dekle, a to dekle je bilo revno in ni imelo staršev. Živelo je v podrti koči. Ko je princ to povedal svojim staršem, so bili zelo jezni. Princ je šel v svojo sobo. Bil je zelo žalosten. Odšel je dol v vasico in srečal to siromašno dekle. Tako je šel k njej in ji rekel: »Pojdi z mano v grad, da ne boš zmrznila.« Naskrivaj sta prišla v grad. Deklice je bilo strah, da je ne bi kdo videl. Pripeljal jo je v skladišče in ji ukazal, naj tam tudi istane.

Bilo je teden za tem. Princ ji je vsak dan nosil hrano in pijačo. Nekega dne je kralj rekel, da gre nekaj pogledat v skladišče. Princ ga nikakor ni mogel zaustaviti. Kralj je prišel do skladišča, ampak deklica se je skrila. Kralju je bilo čudno, zakaj ga princ ni pustil k skladišču. Ta se je izgovarjal, da ga je bilo strah, da ne bi kralj slučajno padel. Ko se je princ vrnil v skladišče, je deklica vsa prestrašena čakala za vrati. Tako se je bala, da ni mogla niti govoriti. Princ ji je obljubil, da se to ne bo ponovilo. Dekle pa ga ni poslušalo in je šlo domov.

Princ je povedal svojim staršem, da se hoče poročiti z njo, a mu tega nista dovolila. Princ je vztrajal in vztrajal, dokler ni kar šel po deklico. Starša sta mu rekla, naj si najde lepšo in bogatejšo ženo, princ pa ju ni poslušal in je zbežal. Pobegnil je v gozd in prišel nazaj šele, ko sta mu starša dovolila, da to dekle živi pri njih, ne da bi se poročila.

Minilo je že pet let in starša sta se dogovorila, da se princ lahko poroči. Dekle in princ sta bila zelo vesela. Poročila sta se in živela srečno do konca svojih dni.

Mitja Kovačič, 6. b